

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **CD Consulting, s.r.o.**, so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej **G. M.**, naposledy bývajúcej v P., t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou A. H., zamestnankyňou Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie **1.690,29 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 8C/140/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 25. februára 2015 sp.zn. 5Co/752/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo 16. septembra 2014 č.k. 8C/140/2013-82 zamietol návrh žalobkyne, ktorým sa voči žalovanej domáhala plnenia zo zmenky, a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Tento rozsudok napadla žalobkyňa odvolaním.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 25. februára 2015 sp.zn. 5Co/752/2014 odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že prvostupňový rozsudok bol žalobkyňi doručený 22. septembra 2014 (pondelok), odvolacia lehota jej uplynula 7. októbra 2014 (utorok), pričom odvolanie žalobkyne bolo doručené okresnému súdu kuriérom až dňa 8. októbra 2014, teda po uplynutí odvolacej lehoty. Po preskúmaní dokladov predložených žalobkyňou odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala hodnoverným spôsobom odovzdanie odvolania na doručenie súdu orgánu povinnému doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. v odvolacej lehote. Z týchto

dokladov totiž nebolo možné nepochybné zistiť, či odvolanie žalobkyne proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci sp.zn. 8C/140/2013 bolo súčasťou obsahu zásielky, ktorú žalovaná odovzdala kuriérovi dňa 7. októbra 2014. Preto odvolací súd pri posudzovaní včasnosti podaného odvolania vychádzal z dátumu 8. októbra 2014, ktorý jednoznačne vyplýva z pečiatky podateľne súdu prvého stupňa, čo nasvedčuje záveru, že odvolanie žalobkyne bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo odvolanie odovzdala doručovateľskej spoločnosti dňa 7. októbra 2014, teda v čase, keď jej ešte neuplynula odvolacia lehota, preto neboli dané zákonné predpoklady pre odmietnutie jej odvolania ako oneskorene podaného. Včasné doručenie odvolania vyplýva zo súladu predložených dokumentov, potvrdenia o doručení zásielky č.15774241, ktoré preukazuje, že zásielka s týmto podacím číslom bola doručená na príslušný súd a „sprievodného listu,, vyhotoveného právnym zástupcom žalobkyne, ktorý doručovateľská spoločnosť pripája k potvrdeniu o doručení, opatreného časovou pečiatkou doručenia príslušnému súdu. Z dokumentu „aktuálny stav zásielky č. 15774241, ktorý predložila už odvolaciemu súdu, jasne vyplýva, že zásielka bola odovzdaná na prepravu včas a jej súčasťou bolo aj odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci sp.zn. 8C/140/2013. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné,

pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním žalobkyne je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., proti ktorým zákon dovolanie pripúšťa. Preto prípustnosť dovolania žalobkyne z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania žalobkyne smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. žalobkyňa nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne skúmal, či postupom a rozhodnutím súdov nedošlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). O prípad odňatia možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené (R 23/1994 a R 4/2003).

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa považujú aj subjekty registrované, prípadne licencované podľa zákona č. 324/2011 Z.z. (viď R 144/2014).

Bez ohľadu na to, ktorému orgánu povinnému doručiť podanie (§ 57 ods. 3 O.s.p.) odovzdal účastník svoje odvolanie, aby bolo doručené súdu, musí účastník spôsobom dostatočne hodnoverným preukázať, že k tomuto odovzdaniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podanej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, avšak

účastník tvrdí, že ho na doručenie súdu odovzdal subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z.z., súd účastníka vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Ak účastník na túto výzvu nereaguje, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (viď R 145/2014), uvedené platí aj v tom prípade, ak dovolateľ hodnoverným spôsobom nepreukáže svoje dovolacie tvrdenia o včasnom podaní odvolania (uznesenia najvyššieho súdu z 8. decembra 2014 sp.zn. 3 Cdo 488/2014, z 26. februára 2015 sp.zn. 7 Cdo 391/2014, z 15. júna 2015 sp.zn. 3 Cdo 250/2015).

V danom prípade odvolací súd vychádzal z údajov na podacej pečiatke podateľne okresného súdu majúc zato, že žalobkyňa podala odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty, t.j. dňa 8. októbra 2014. Vzhľadom na okolnosť, že odvolanie bolo podané prostredníctvom kuriéra, v záujme riadneho ustálenia, či bola zo strany žalobkyne zachovaná lehota na podanie odvolania, vytvoril odvolací súd žalobkyni procesnú možnosť preukázať komu a v ktorý deň bolo odvolanie odovzdané na prepravu. Po preskúmaní žalobkyňou predložených dokladov dospel k záveru, že nepreukazujú podstatnú skutočnosť, či odvolanie v prejednávanej veci bolo súčasťou zásielky č. 15774241 odovzdanej kuriérovi na doručenie dňa 7. októbra 2014 teda v posledný deň lehoty.

Žalobkyňa pripojila aj k dovolaniu rovnaké doklady aké už predložila odvolaciemu súdu a uviedla, že včasné doručenie odvolania v prejednávanej veci vyplýva zo súladu predložených dokumentov a sprievodného listu.

Po preskúmaní obsahu týchto dokladov dovolací súd dospel k záveru, že tieto listiny nepreukazujú, či odvolanie v prejednávanej veci skutočne bolo obsahom zásielky č. 15774241, ktorá bola posielaná vo forme balíka a odovzdaná na prepravu dňa 7. októbra 2014, pretože v kolonke popis zásielky, ktorú vyplňa objednávateľ doručovateľských služieb (v danom prípade žalobkyňa), je uvedené „CDC-podanie odvolaní voči rozsudkom o zamietnutí návrhu – 29ks,,. Z takto vymedzeného predmetu zásielky, nie je možné zistiť, v ktorých konkrétnych konaniach boli odvolania žalobkyňou podané a aký bol teda skutočný obsah podanej zásielky.

V súlade so zásadou „právo patrí bdelym, pozorným, ostražitým, bedlivým,, (,„vigilantibus iura scripta sunt“), bolo v záujme žalobkyne, aby predvídala aj tú možnosť, že

bude musieť preukázať doručenie konkrétnej zásielky v konkrétny deň a z tohto dôvodu vymedzila predmet podanej zásielky dostatočne určitým spôsobom. Je pravdou, že ani pri doručovaní v obálke s poštovou doručenkou označený obsah zásielky nemusí korešpondovať s jej skutočným obsahom, keďže pošta nezodpovedá za pravdivosť obsahu zásielky, v prejednávanej veci ale odvolanie žalobkyne bolo obsahom spisu, preto bolo potrebné preukázať len skutočný dátum jeho podania na poštovú prepravu, a to príslušným potvrdením doručovateľa o tom, že odvolanie bolo obsahom podanej zásielky prijatej na poštovú prepravu. Z dokladov predložených žalobkyňou však takýto záver nemožno urobiť, nakoľko nie je preukázaná súvislosť medzi sprievodným listom a dokumentom s prílohou označujúcou spisové značky konaní, v ktorých mali byť odvolania podané, a súčasne tieto listiny neobsahujú žiadne potvrdenie o dátume ich prijatia doručovateľom dňa 7. októbra 2014, ale sú opatrené výlučne iba pečiatkou okresného súdu osvedčujúcou deň ich doručenia súdu, a to 8. október 2014 a podpisom kuriéra tiež s dátumom 8. októbra 2014.

V danej situácii, v ktorej žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia o podaní odvolania na prepravu v rámci odvolacej lehoty, odvolací súd pri svojom závere o oneskorene podanom odvolaní správne vychádzal z dátumu uvedeného na pečiatke podateľne okresného súdu, ktorou bolo odvolanie opatrené, ako z jediného hodnoverného dokladu o dátume jeho doručenia.

Vyššie uvedené opodstatňuje záver, že dovolateľka nepreukázala podanie svojho odvolania 7. októbra 2014 a že postup odvolacieho súdu nemal za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyňi, ktorá úspech nemala. Najvyšší súd Slovenskej republiky jej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože nepodala návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. septembra 2015

JUDr.Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová